

Svar (9/3 2000)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1742

Til justitsministeren (1/3 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad er ministerens kommentar til sagen fra Hjørring, hvor politiet i et forsøg på at lokalisere en intern læk, anvender DNA-analyser, og vil ministeren sætte nogle generelle regler op for, hvornår politiet kan foretage DNA-analyser?«

Begrundelse

Spørgeren finder det i orden at tage DNA-prøver i alvorlige sager som f.eks. mord, røverier og seksuelle overgreb, men mener også, at det kan gå for vidt, hvis politiet udtager DNA-prøver i mindre sager. Spørgeren efterlyser ministerens kommentar til sagen fra Hjørring, samt om ministeren vil sætte generelle regler op for, hvornår politiet kan foretage DNA-analyser.

Svar (10/3 2000)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 186 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 576) indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten i Viborg, der bl.a. har oplyst følgende om sagen fra Hjørring:

»I sagen om muligt ulovlige efterforsknings-skrift foretaget af en eller flere personer ansat ved Hjørring politi er det konstateret, at der er videregivet oplysninger om politiets efterforskning.

Den 22. november 1999 modtog en advokat, der er beskikket for en sigtet i sagen, et anonymt brev. Brevet indeholdt oplysninger om fremgangsmåden ved opsætningen af pejleudstyret og politiets efterfølgende håndtering af sagen. Med brevet fulgte en falsk telefax.

Statsadvokaten i Ålborg modtog den 23. november 1999 et brev med samme oplysninger.

Pressen synes at have modtaget helt eller delvist tilsvarende oplysninger, jf. Ekstra Bladets artikel den 1. december 1999.

Jeg antager, at spørgsmålet vedrører de ovennævnte anonyme oplysninger.

I denne anledning skal jeg oplyse:

Den igangværende undersøgelse har til formål i videst muligt omfang at afdække, hvad der er sket i forbindelse med politiets anvendelse af pejleudstyret. I den forbindelse efterforsker jeg med de nødvendige efterforsknings-skrift alle potentielt strafbare/disciplinære forhold, der måtte være forøvet af ansatte i politiet.

»Lækken« indgår i undersøgelsen, der dog primært er rettet mod opsætningen af pejleudstyr og den efterfølgende håndtering af sagen. Klarhed omkring »lækken« vil kunne have betydning for vurderingen af sagen. Hertil kommer, at det ikke kan udelukkes, at der i forbindelse med videregivelsen af oplysninger er begået selvstændigt strafbart forhold/disciplinær forseelse. Såfremt oplysningerne er korrekte, er videregivelsen til statsadvokaten ikke strafbar, hvorimod strafansvar ikke kan udelukkes, såfremt oplysningerne er givet til pressen.

Foranlediget af de seneste dages debat i pressen om blandt andet DNA-test og telefonaflytning kan jeg i øvrigt oplyse, at der er foretaget én DNA-undersøgelse. Omkostningerne hertil er efter det oplyste nogle få tusinde kroner. Om DNA-spørgsmålet henvises i øvrigt til vedlagte kopi af pressemeddelelse, som jeg udsendte den 25. februar 2000.«

Jeg kan mere generelt oplyse, at det for så vidt angår politiets bevissikring i konkrete straffesager altid vil bero på en konkret politimæssig vurdering, hvilke kriminaltekniske undersøgelser der skal laves, herunder om der skal søges sikret biologiske spor med henblik på foretagelse af en eventuel DNA-profilanalyse.

Sikring af sådanne biologiske spor og udarbejdelse af DNA-profilanalyser vil i praksis ofte ske på et tidspunkt af efterforskningen, hvor politiet (endnu) ikke har en konkret mistanke til en gerningsmand.

Jeg finder ikke, at der er anledning til nærmere at regulere spørgsmålet om politiets bevissikring, herunder bevissikring med henblik på foretagelse af en eventuel senere DNA-profilanalyse.